

Dominikanski predsednik Garcia utrjuje svoj režim

S podpora OAS in njenega vojaštva mu bo nemara le uspelo ukrotiti nemirne in za politiko vnete oficirje.

SANTO DOMINGO, Dom. rep. — O sedanjem dominikanskem predsedniku je šel glas, da ni ravno vnet za udarne akcije, da se boji pobude in je oprezen pri vsakem tveganju. Moč pa ni ravno tako pohlevnega značaja, kar je pokazal zadnje tedne. Že ob nastopu je izjavil, da bi mogel razpisati za 1. junij volitve le takrat, ko bo prišel do prelicanja, da bodo mirno potekale. Kot glavno oviro za mir v deželi je spoznal miselnost generalov levičarskih in desničarskih.

Zato je sklenil, da bo vse podjetne vojaške politike poslal v razne diplomatske službe zunaj dežele. Najprvo je poslal znanega generala Wessina-Wessina, pri tem pa je imel precej sitnosti. Ni se pa ustrašil in sklenil pred par tedni, da pošlje na tuje 34 generalov in polkovnikov, 25 desničarskih in 9 levičarskih. Generali so se temu vladnemu sklepu uprli in začeli hoditi v vladno palačo kar v spremstvu oboroženih straž. Po telefonu se s predsednikom sploh niso hoteli razgovarjati. Garcia jim je po povedal, da se jih ne boji, ker ima čete OAS na svoji strani.

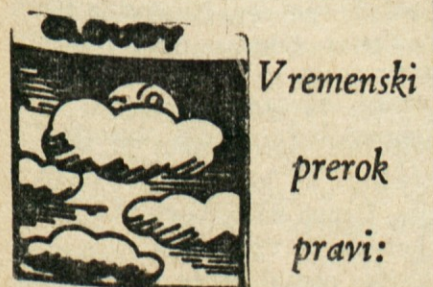
Generali so začeli oklevati, prvih 9 jih je že odpotovalo na tuje, drugi jim bodo sledili. Zanimivo pa je, da se bolj upirajo levičarski poveljniki kot desničarski. Zahtevajo, da morajo odpotovati najprej njihovi desničarski nasprotniki, potem bodo pa šli tudi sami. Zadnje dni pa ne vztrajajo več tako trdovratno na svoji zahtevi.

Razlog za popuščanje je preprosto in razumljivo. Kdor med njimi ne bo ubogal, ne bo dobil več plače. Komisija OAS se z odločnim stališčem predsednika Garcia strinja, še bolj seveda so z njim zadovoljni naši diplomati. Na generale je nekaj vplivalo tudi dejstvo, da sta oba bivša predsednika levičar Bosch in desničar Balaguer zagovornika politike njihovega naslednika Garcia.

Republikanci objavijo danes svojo spomenico

WASHINGTON, D.C. — Republikanski člani sedanjega Kongresa so hoteli na televiziji objaviti svojo spomenico že v petek zvečer, da dajo čim prej odgovor Johnsonovi. Pa se je moralo nekaj zgoditi.

Oba glavna republikanca v Kongresu, senator Dirksen in kongresnik Ford bosta šele danes zvečer ob 9. uri povedala, kaj misli njihova stranka o stanju naše dežele. Njihove izjave bosta prinašali vsaj NBC in CBS, verjetno pa tudi ABC. Izjave bodo trajale pol ure; oddane bodo v stari dvorani najvišjega sodišča na Kapitolu.

Večinoma oblačno z naletavanjem snega. Najvišja temperatura 24.

Novi grobovi

Elizabeth Cigoi

Po težki bolezni je umrla preteklo soboto zjutraj Elizabeth Cigoi, p. d. Kerensa Betta, roj. Papez v fari Hinje pri Žužemberku na Dolenjskem, od koder je prišla v Ameriko pred 57 leti. Živela je na 8101 Aetna Rd. Mož Joseph ji je umrl leta 1931, zapustila pa je sinove Edwarda, Josepha in Henryja (Florida), hčeri Veronica Dittler (Chicago, Ill.) in Paulino Telatko, sestro Angelo (v Slov.) 8 vnukov in vnukinj ter 5 pravnukov in pravnukinj. Pogreb bo iz Fortunovega pogrebn. zavoda jutri, v torek, ob 8.30 zjutraj v cerkev sv. Lovrenca ob devetih, nato na Kalvarijo.

Anthony J. Ozimek

Po kratki bolezni je umrl v St. Alexis bolnici v soboto ponoči 49 let stari Anthony J. Ozimek s 7119 Brecksville Rd. v Independence, O., zaposlen pri Ford Motor Co. kot generalni predelavec, mož Josephine, roj. Miller, oče fr. Norberta Ozimek, O.S.B., Josepha, Philipa, Kathleen Clare in Nancy Marsha, sin Josepha in Mary (roj. Vidmar). Ozimek, brat Edwarda, rev. Josepha, kaplana pri Sv. Kristini, Williama, Norberta, Mary Jordanek, Josephine Stepic Frances Stepic, Dorothy Budimlic in Bridget Zupancic. Bil je član Društva Mir št. 10 SDZ in Najsvetjšega Imena pri fari sv. Mihaela v Independence. Pogreb bo iz Fortunovega pogrebn. zavoda na 5316 Fleet Avenue v sredo ob 8.30 v cerkev sv. Mihaela v Independence, nato na Kalvarijo. Namesto vencev želi družina darove za opatijo sv. Andreja.

Joseph Tomsick

Po šestih letih bolezni je umrl na domu svoje hčere na 27530 Lake Shore Blvd. 76 let stari rojak Joseph Tomsick s 1189 E. 172 St., rojen v Baču v Slov. primorju, od koder je prišel v Ameriko pred 52 leti in kjer zapuščal brata Franceta ter sestro Jennie in Antonijo. Pokojni je bil mož Mary, roj. Prelec v vasi Kal v fari Košana, oče Josephine Schneider in Stanleyja ter dvakrat stari oče. Do pred osmimi leti, ko je šel v pokoj, je bil zaposlen pri Weber Brass Co. Bil je član Društva v boj št. 53 SNPJ. Pogreb bo jutri, v torek, ob 9.15 dopoldne iz Železovega pogrebn. zavoda na E. 152 St. v cerkev Marije Vnebovzete ob desetih, nato na Kalvarijo.

Anton Ludwig

V Euclid Glenville bolnici je umrl 67 let stari Anton Ludwig z 13900 Kildeer Avenue, rojen v Baču v Slov. primorju, od koder je prišel pred 45 leti v Ameriko in kjer je zapustil enega brata. V Clevelandu se je preselil pred 10 leti iz Milwaukee. Žena Valentina, roj. Schircely, mu je umrla pred 11 leti, zapustil je pa hčer Ruth Schillinger, vnukinjo JoAnn Rosenfeldt, svaka in svakinjo Mr. in Mrs. Peter Schircely (Milwaukee), ter prijatelje Johna Renko in Mr. in Mrs. John Mersnik. Pokojnik je bil član Kluba slov. upokojencev na Recher Avenue, Kluba Ljubljana in Društva Sloga št. 7 (Milwaukee). Do pred dvema leti, ko je šel v pokoj, je bil zaposlen pri Thompson Ramo. Pogreb bo v Milwaukee, Wis., kjer bo pokojni ležal mrtvaškem odru v Abe pogrebn. zavodu na 3621 W. Villarda Avenue.

Edward Benedict

Kmalu potem, ko je bil zadet od srčne kapi prepeljan v Richmond General Hospital, je umrl 54 let stari Edward Benedict s 439 E. 152 St. Pokojni je bil v Collinwoodu splošno poznan. V drugi svetovni je bil 4 leta v vojni mornarici pri "SeaBees", zadnjih 15 let je bil kontraktor za vodovodno in plinsko naplavo. Rojen je bil v Clevelandu in je bil član Utopians Lodge No. 604 SNPJ. Zapustil je brate Alberta Pintarja, Ludwiga Pintarja in Stanleyja Benedicta ter sestro Mario Draeger. Pogreb bo iz Železovega pogrebn. zavoda na E. 152 St. jutri, v torek, ob 8.15 v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na Kalvarijo.

Znani proces dr. Shepparda pride pred federalno najvišje sodišče

WASHINGTON, D.C. — Advokat zdravnika dr. Shepparda, ki je bil pred leti obtožen in obsojen, da je v Clevelandu umoril svojo ženo, je vložil priziv za obnovitev procesa pri najvišjem sodišču.

Federalno sodišče bo kmalu odredilo dan za prvo razpravo. Advokat ne zahteva samo obnovitve procesa, ampak tudi začasno svobodo za svojega klijenta. Proces proti dr. Sheppardu se vleče že od l. 1954.

V Lagosu vlada vojska

V soboto se je uprl del vojske v Nigeriji, vendar se je posrečilo vladi zvestim četam obvladati položaj. Ironsi, vrhovni poveljnik vojske je včeraj proglasil samega sebe za predsednika.

LAGOS, Nig. — Nigerija ima 55 milijonov prebivalcev in je v tem oziru največja država vse Afrike. Velika Britanija ji je dala neodvisnost leta 1960 in vse je izgledalo, da bo to najbolj stabilna država črne Afrike. Lani je prišlo v njej do dveh hudih notranjih kriz in bila je že nevarnost, da se bo država razbila. Glavni spor vlada med islamsko večino v severnem delu republike, kjer imajo islamski veljaki prvo in zadnjo besedo. Oni so postavili za predsednika vlade Balevo, ki se je kar dobro izkazal. Črna plemena v južnem in zahodnem delu republike so naprednejša in hočejo dobiti večji vpliv na vlado republike.

Ta notranja trenja so privedla lani do ostrega spora med predsednikom republike Azikevom in zvezno vlado. Spor je bil rešen s kompromisom. Pri volitvah v oktobru, ki so bile tudi določene s tem kompromisom, je vlada "pomagala" svoji stranki do zmage. To je privedlo do nemirov in hudih izgredov v zahodnem delu republike. Pobihi je bilo v njih blizu 200 ljudi. Ko je zborovala v Lagosu pretekli teden britska Skupnost narodov, so nasprotniki vlade na poveljnih hude demonstracije in nemire. Vlada je mesto zastražila in do izgredov v večjem obsegu ni prišlo. Preteklo soboto pa je prišlo do upora dela armade. Predsedniki krajevnih vlad so bili ubiti, predsednik zvezne vlade Baleva in njegov finančni minister pa ugrabljeni in odvedeni.

Poveljnik vojske gen. Ironsi je z vladi zvestimi četami upornike pregnal in prevzel sam oblast v republiki. Sinoči je sam sebe proglasil za predsednika republike in napovedal, da bo do vojaški guvernerji prevzeli tudi oblast v pokrajinah.

Največji prirastek

WASHINGTON, D.C. — So razmerno največji prirastek v prebivalstvu so imele Združene države v desetletju 1800-1810. Prebivalstvo se je pomnožilo za 36.4 odstotke.

WASHINGTON NAMERAVA KONČATI SEDANJI NAPOR ZA PREMIRJE V VIETNAMU

Vlada Združenih držav prihaja postopoma do prepričanja, da njen sedanj napar za končanje vojne v Vietnamu ne bo rodil uspeha in se pripravlja na nove, odločnejše vojaške operacije. Načrtno zatišje na bojiščih naj bi bilo končano s prihodnjo nedeljo, ko bo konec premirja ob praznovanju vietnamskega novega leta.

WASHINGTON, D.C. — Nekateri še vedno upajo, da se bo morda v zadnjem trenutku pokazala možnost za razgovore o končanju vojne v Vietnamu. Hanoi, Peiping in Moskva javno vse ameriške napore označujejo za pretevezo za razširitev vojne. Na te besede tu ne dajo preveč, ker jih smatrajo za običajno komunistično propagando. Čakajo pa skrbno na vsako znamenje od rdeče strani, ki bi naj pokazalo, da so reči dejansko pripravljene končati svoj napad na Južni Vietnam in tega pustiti v miru. Takega znamenja doslej še niso odkrili in v vladnih krogih so prepričani, da za enkrat ni veliko upanja nanj. Tako naj bi se bili odločili sedanje zatišje na bojiščih končati s premirjem ob praznovanju novega leta 23. ali 24. januarja.

Združene države so izročile predlog za razgovore neposredno predstavniku Severnega Vietnama 29. decembra lani v Burmi. Odgovora na ta predlog še vedno ni, kot ga ni na podobne predloge sporočene rdečim po posrednikih. Vojaški opazovalci trdijo, da se tok orožja in vojaštva iz Severnega Vietnama rdečim v Južnem ni prav nič ustavil.

Ob takem položaju je vlada Združenih držav baje odločena, bo obnoviti z obsežnimi operacijami v Južnem Vietnamu. Viri, ki to poročajo, trdijo, da še ni gotovo, ali bodo istočasno obnovljeni tudi letalski napadi na Severni Vietnam. Nekateri vidni člani Kongresa so namreč javno izjavili, da naj bi letalski napadi na Severni Vietnam izostali še dalje kot znak ameriške dobre volje in pripravljenosti končati vojno.

Canterburški nadškof bo obiskal 23. marca papeža Pavla VI.

LONDON, Ang. — Duhovni vodja 27 milijonov angleških protestantov, organiziranih v anglikanski Cerkvi, dr. Ramsey, je objavil, da bo 23. marca obiskal papeža Pavla VI. v Rimu. Bo tretji anglikanski nadškof, ki se bo v Rimu srečal s poveljavcem katoliške Cerkve. Njegov prednik dr. Fisher je obiskal pa-

peža Janeza XXIII. že l. 1960. Od takrat ima anglikanska Cerkva svojega stalnega zastopnika pri Vatikanu. Angleški katoličani so to novico sprejeli z velikim zadoščenjem, ker pomeni nov korak na poti do zblizanja obeh Cerkve.

Ravno tako je razveseljava novica, da bo 21. januarja pridigal v znani protestantovski Westminsteri opatiji v Londonu jezuit Corbishley. Take pridige ni bilo v Westminsteru že od 14. stoletja. Povod za pridigo je dal "teden molitve za krščansko edinstvo", organiziran po upravi Westminsterstrske opatiije.

Mao bi rad zrevolucioniral Malezijo

HONG KONG. — Vsaka revolucija ima tudi svoje izredne posledice, tudi ponesrečena komunistična revolucija v Indoneziji. Sedaj so na primer v Peipingu sporočili, da se je tja preselilo vodstvo Osvobodilne fronte za Malezijo, ki je bilo do sedaj v Džakarti. Mao bi torej rad zrevolucioniral tudi to deželo.

V Maleziji so morali celo zadozežiti pred nedavnim zavohati. Ko so namreč moskovski komunisti prosili malezijsko vlado, naj dovoli njihovi agenciji TASS, da ima v prestolici Kuala Lumpur svojega zastopnika, je malezijska vlada to prošnjo odbila. Zastopnik agencije je bil že na poti v Kuala Lumpur, pa se je moral ustaviti kar v Singaporu, kjer je našel začasno zatočišče.

Italijanski socialisti končno pod eno streho

RIM, It. — Italijanska socialnodemokratska stranka, ki jo je pred 19 leti ustanovil in ves čas vodil sedanj predsednik italijanske republike Saragat, je na zadnjem kongresu sklenila, da se združi z Nennijevimi socialisti. Sklep ni bil zanjo pretežaven, ker so bili Nennijevi in Saragatovi socialisti do konca zadnje vojne v skupni stranki.

Takrat so se razcepili, ker je Nenni dal preveč na tovarišijo s komunisti, česar pa Saragat ni pod nobenim pogojem hotel odobravati. Sedaj je povod za dve stranki odpadel, ker so se Nennijevi socialisti odpovedali zvezi s komunisti. Združeni socialisti bodo tako postali tretja najmočnejša stranka v italijanski politiki.

Iz Clevelanda in okolice

Kdo ima kaj starega pohištva— Goodwill Industries na 930 E. 70 St., HE 1-8300, kjer je zaposlenih s popraviljem starega pohištva in gospodinskih strojev več telesno pohabljenih oseb, ki drugod ne morejo dobiti posla, prosi vse, ki imajo odveč kako še uporabno pohištvo in gospodinske predmete, ki bi jih bili pripravljeni darovati v dober namen, da pokličejo gornji naslov.

Zadušnica— V torek, 18. jan., ob 6.30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Mary Urbančič na 30. dan njene smrti.

Prijava psov— Urad okrajnega avditorja opozarja lastnike psov, da je zadnji dan za njihovo prijavo 20. januar. Kdor ga dotle ne bo prijavil, bo moral poleg \$2, pristojbine plačati še \$1.00 kazni.

Odbor za l. 1966— Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ ima za l. 1966 sledeči odbor: duh. vodja rev. J. Celesnik, predsednik Anton Tekavec, podpredsednik Frank Drobnic, tajnica Jennie Gustincic, 18300 Abby Ave., tel. KE 1-8325; blagajnik Matt Tekavec, zapisničarica Ana Debeljak; nadzorniki: John Bradac, Jakob Gustincic, Helen Troha; poročevalka Helen Troha. Zastopnika za KSKJ dan Frank Drobnic in Ann Debeljak. Zdravniki: Dr. Max Rak in vsi slovenski zdravniki. — Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v šolski sobi sv. Kristine.

Zadušnica— Danes ob 8.30 je v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Evzebiju Obolnarja ob 12. obletnici smrti.

Seja— Seja Društva Kraljica miru št. 24 SDZ bo v sredo ob 7.30 zvečer.

Asesment— Tajnica Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ bo pobirala danes od petih popoldne do 7. zvečer asesment v šoli sv. Vida.

Stanton ne bo kandidat— Predsednik mestnega sveta J. Stanton je izjavil včeraj, da ne bo pri prihodnjih volitvah kandidiral v noben državni urad, ker bi v takem slučaju ne mogel izpolnjevati obveznosti, ki jih ima v mestu Clevelandu.

Pistoła ni bila prazna— Včeraj v zgodnjih jutranjih urah je lastnik Paul & Ed's Bara na 6528 Superior Avenue pozval G. Bauerja, 34 let starega gosta v lokal, naj da pistolo nazaj v torbico svoje žene, ko jo je kazal drugim gostom. Bauer je rekel, da bo dokazal, da je pistola prazna in torej nikomur nevarna. Naperil jo je v glavo in sprožil. Pistoła ni bila prazna in Bauer je bil smrtno ranjen prepeljan v Mt. Sinai bolnico, kjer je kmalu nato umrl.

Rusk bi rad drug posel

WASHINGTON, D.C. — V poučenih krogih krožijo vesti, da je državni tajnik Dean Rusk sit svojega posla in bi se rad rešil iz državnega tajništva. Dejal je, da je 4 let vodstva državnega tajništva za vsakega dovolj. Če bi predsednik Johnson res sprejel odhod Ruska iz vlade, trdijo, da ima največ izgledov za njegovega naslednika sedanji poslanik pri Združenih narodih A. Goldberg.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 11 Mon., Jan. 17, 1966

Koroško vprašanje - v očeh tujcev

Članek, ki ga tu priobčujemo danes, nam je poslal Zdravko Jelinčič s prošnjo, da ga objavimo kot "dokument v premišljevanje slovenskemu narodu". Zdel se nam je tako pomemben, da ga objavljamo na tem mestu.

Pritožba pri Sveti Stolici

Ko so osovinske sile med zadnjo vojno zasedle Jugoslavijo, je dne 15. maja 1941 izšel v Uradnem listu Krške škofije odlok o prepovedi slovenskega pridiganja in petja med bogoslužjem. Te prepovedi ni zahtevala nobena nacistična oblast. "Sprasujemo se, piše časopis (Klic Triglava, op. prev.), kaj je škofiji moglo koristiti, da je v svojih odlokih proti Slovincem celo prekašala Gestapo."

Po vojni smo spet bili priča značilnemu dogodku. Dne 14. aprila 1946, ob obletnici masovnih deportacij koroških Slovencev, je škofija prepovedala Službo božjo za žrtve vojne in koncentracijskih taborišč.

Na področju šolstva je treba omeniti, da je vikar iste škofije, dr. Kadras, po vojni že dvakrat nastopil za omejevanje pravic manjšine. Prvič je to bilo proti odloku zasedbenih oblasti v oktobru 1945: odloku, ki je uvajal pouk katekizma v slovenščini. Drugič pa je bilo, ko je protestiral proti ustanovitvi slovenske gimnazije v Celovcu: in tedaj je nastopil ob strani Nemške študentske zveze za Južno Marko (desno-ekstremistične, op. prev.).

Ob nekem drugem odloku Krške škofije, tudi v zvezi s poukom katekizma, isti časopis zaključuje, da odlok daje misliti, da se verski pouk južnokrške mladine vrši pod policijskim nadzorstvom.

Isti vir tudi javlja, da naj bi dr. Kirschnere, uradni duhovnik celovške škofije, izjavil, da mora Cerkev nastopiti prej kot državne oblasti v težnji za ponemčevanjem prebivalstva teh krajev, češ da "to je splošna težnja avstrijske državne politike".

Slovensko glasilo zaključuje s prošnjo Sveti Stolici, naj bi "Rimska cerkvena oblast odredila vizitacijo škofije".

*

To je pred petimi leti napisal italijanski dopisnik. Italijanska javnost je članek morda prečitala in zagotovo pozabila. Vsak ima pač svoje skrbni in Italijani jih brez dvoma nimajo malo. Zanimivo pa je dejstvo, da je v italijansko časopisje prodrlo le malo slovensko glasilce iz Londona, glasilo ljudi, ki jih doma uradno štejejo za izdajalce domovine.

Pet let je preteklo od tedaj. Vizitacije, vsaj uradne, iz Rima ni bilo, pač pa je bil koncil, ki je uradno priznal pred svetom enakopravnost vseh jezikov, tudi nemškega in slovenskega.

Kako je sedaj na Koroškem? Tako kakor nekoč, verjetno — vse dotlej, dokler si bodo Korošci sami izbirali Nemce in nemčurje za kandidate. Ne Dunaj ne Celovec ne Beograd ne Ljubljana ne Rim in ne ZN ne bodo Korošcem pomagali, če si prej ne bodo sami: če ne bodo prišli do zavesti, da so Nemcem enakopravni — in enakovredni.

Zdravko Jelinčič

Washington naj prizna rdeče v Južnem Vietnamu ?

Ko je bila pretekli teden v Severnem Vietnamu sovjetska delegacija, je njen vodnik A. Šelepin v javnem govoru pozval Združene države, naj se o končanju vojne začno pogovarjati neposredno z Osvobodilno fronto Južnega Vietnama. Zastopnik te fronte v Alžirju je namignil zahodnim časnikarjem, da bi južnovietnamska Osvobodilna fronta morda celo opustila zahtevo po umiku ameriških čet iz Južnega Vietnama kot pogoj za začetek razgovorov in bi morda ne vztrajala tako odločno na zahtevi po združitvi obeh Vietnamov, kot je bilo predvideno v ženevskem dogovoru leta 1954, ker Osvobodilna fronta tedaj sploh še ni obstojala in njo torej ta dogovor ne veže.

Tudi v naši deželi se večje število časnikarjev, razlagalcev položaja v svetu, pa tudi nekaj članov Kongresa zavzema za neposredne razgovore z Osvobodilno fronto južnega Vietnama, četudi priznavajo, da je vlada Severnega Vietnama tista, ki dejansko vodi "osvobodilno vojno" v Južnem Vietnamu.

Očitno je, da skušajo rdeči doseči dejansko priznanje Osvobodilne fronte kot odločilnega faktorja v Južnem Vietnamu od strani Združenih držav. Kakor hitro bi ta to dosegla, si bi lastila vso pravico govoriti v imenu Južnega Vietnama, vlado v Sajgonu pa zavračala kot "ameriško orodje". Ker dober del komunističnega in nevtralnega bloka Osvobodilno fronto že priznava kot edino zakonito vla-

do Južnega Vietnama, bi njeno priznanje od strani Združenih držav odstranilo zadnjo oviro njenemu splošnemu priznanju. Ko bi bila splošno priznana, bi lahko mirno rekla Združenim državam: Ne maramo vaše pomoči in varstva, umaknite svoje čete z naših tal! Združene države bi s tem izgubile pravni temelj za svoj poseg v Vietnam, Južni Vietnam bi prišel pod komunistično oblast.

Pa vzemimo, da bi rdeča Osvobodilna fronta bila voljna iti v skupno vlado s protikomunisti v Sajgonu. Videli smo take poskuse po drugi svetovni vojni v Pragi, v Varšavi, v Budimpešti in v manjši meri v Beogradu! Dejstvo, da so v vseh teh mestih danes rdeči popolni gospodarji, pove vsakemu dovolj.

Mnenja in vesti

iz Železnega okrožja

Piše Andrejček.

Duluth, Minn. — Ko sloven-ki človek z ljubečim slovensko-čutečim srcem sedi ob topli peči, pa naj bo to v naši ledeni Minnesoti v zimskih dnevih, ali pa kje v gorah kamenitega Kolorada, ali pa naj se greje na soncu v večno topli Kaliforniji ali Floridi, kakih pet ali še več tisoč milj od kraja, kjer je zagledal luč sveta, ki mu je s svojo svetlobo vtisnila v spomin neizbrisne lepote lepih slovenskih gora, hribov in gor, stopajo v duhu pred njegove oči prelepi spomini. Na videz morda skromni. Po ljubezni pa veliki, ki presegajo vse vrhove na svetu, ko jih primerja slovenski človek v zdomstvu z vrhovi lepote in vse drugega po svetu. To so spomini, ki so jih časi trpljenja v časih pred njimi in ob njihovem času in ob drugem rezali v njihov spomin. To so spomini, ki ostanejo neizbrisni v spominih gotovih rogov in časov.

Slovinci v zdomstvu. Za starejše Slovence v Ameriki malo nov izraz. Po novih slovarjih pravi. Odkar smo odšli iz domovine, smo v "zdomstvu". Novim izrazom o tem in onem se je treba privaditi.

Prav o tem smo na starega leta dan govorili pri Neži gori v Keewatinu. Kajpada njen sosed Anton je bil zraven. Pa še prav živahen je bil. Ko me je slišal parkrat reč ibesedo "v zdomstvu", me je vprašal:

"Vejš ti, Andrejček, zadnje čase čujem ta izraz "v zdomstvu", mislim, da razumem prav, to pomeni isto, kar smo prej v takih slučajih omenjali "v tujini", ali pa "na tujem"? Sem v pravem ali nisem?"

Rojak s Hibbinga, ki je tudi nekje iz ribniške doline doma, je na Antonovo vprašanje pristavil: "Kajpada, to je en in isti hudir, ali če rečeš, da greš v tujino ali v zdomstvo. To je vse ena figa, bi rekel Vipavec," je še podprl rojak s Hibbinga njegov "prav".

Pojasnili sem obema, kolikor sem mogel in zmogel s svojo skromnostjo. Koliko sem enega ali drugega prepričal, da je potrebno, da jezik vsakega naroda mora naprej in se izboljšavati v izrazoslovju itd., tega ne vem. Dvomim, da popolnega uspeha nisem dosegel, kajti rojak je ob zaključku sam pri sebi momljajal in slišal sem ga, ko je bolj glasno zamrmral: "Moje oče, ko je šel z rajtami po svetu, ni nikoli rekel "grem v zdomstvo", ampak vedno: "Grem po svajt!"

In tu smo se ustavili in krenili s pogovori k drugim zadevam.

Komaj smo končali pogovor o zgorajšnjem, sta prišla našo gostiteljico Nežo obiskat rojaka tam od Buhla, mesteca, kjer imata tam blizu svojo malo kmetijo. Mož je doma nekje iz zelenega Štajerja, žena nekje iz Belokrajine. V Ameriki sta oba že dolgo. Mož je že prišel sem pred prvo svetovno vojno, žena takoj po vojni. Oba sta pa zelo zanimiva, posebno mož je svoje vrste tipičen Štajer.

Ko smo šaljive pogovore o tem in onem že močno obdelali, je nam omenjeni vrli štajerski rojak začel praviti razne šaljive vesele in zabavne dogodke iz življenja štajerskih Slovencev.

Ker smo bili s starim letom takorekoč že pri zaključku in koncu, je nam rojak začel praviti, kako so se nekoč, še pred njegovim časom v Zelenem Štajerju ženili in kako so svatovali ob takih dogodkih. Vsi smo ga z zanimanjem poslušali. Neža pa je nam polnila čaše z dobro kapljico in bolj ko smo z njo odmakali naše jezike, bolj je nam tekla beseda o vsem tem. Veseli štajerski rojak je tako za vsakimi par stavki, o čemer je govoril in razlagal, posegel po kupici in iz nje odskril polovico Noetove kapljice, nato pa liki, ki presegajo vse vrhove na svetu, ko jih primerja slovenski človek v zdomstvu z vrhovi lepote in vse drugega po svetu. To so spomini, ki so jih časi trpljenja za pripovedovanje, o čemer je že govoril. Naenkrat je nam začel praviti, kako so se pred dolgimi leti ženili na Štajerskem.

Zanimivo je pripovedoval, le žal mi je, da se nisem prav vsega zapomnil, ko je pripovedoval, kako so se hodili ženit na Štajerskem, kako so prihajali snubiti in iskat neveste za žene. Najbolj se mi je pa dopadla pesem "Nevestino slovo", katero da je zložil neki pesnik Zagorec, katerega prvega imena se pa tudi on ni spominjal.

Zapel jo je nam in tako se glasi:

Se sonce ozira lepo,
ker jemlje od mene slovo!
se bom omožila,
samištvo pustila,
stopila bom v zakonski stan.

Dekliči, vam rož'ce pustim,
nedolžnost fantičem izročim;
nedolžno živeti —
najbolje na sveti —
najlepsi dežiški je stan.

Mladen'ce, poštene može,
in moje prijatelje vse
zdaj v duhu objamem,
od vas slovo vzamem
in lepo zahvalim se vam.

Preljubi moji stariši vi,
zahvalim vas s solznimi očmi:
Vse vaše trpljenje
in skrbno rejenje —
vse naj Bog povrne vam sam.

Vi, bratje in sestre moje,
ki z menoj zrastle ste,
Pošteno živeti
in Bogu služiti —
tak nauk za slovo vam dam.

Sosede in sosedje vi!
vas prosim, odpustite mi,
se lepo ločimo,
prijazno živimo,
bo tudi sam Bog večni z nami!

K nebesom povzdignem oči,
ker pri vas ostati mi ni,
slovo moram vzeti,
za možem po sveti
vsa voljna se z Bogom podam.

Vsi smo ga napeto poslušali, ki je nam pel zgorajšnjo pesem. Še Nežin sosed Anton, kakor je trd po svoji sodraski naravi, je med petjem pesmi parkrat milo pogledal proti Neži, kakor bi hotel reči, to je pa lepo, še mojega srca se dotika to. Ob koncu je pa pristavil Anton: "Ja, če bi bil jaz slišal to pesem pred petdesetimi leti, bi se šel prav gotovo ženit na Štajersko. Vidim, da ste imeli tam brihtne neveste!"

Vsi smo se njegovemu dovtipnemu izrazu zasmeli, segli po kupicah, kakor kaki predpustni

svatje in smo se nato še o marsičem lepo po domače pogovorili. Ko sem odhajal nazaj domov z obiska, sem vso pot sam sebi pravil: "Slovinci smo res veseli in dobri ljudje. Ob spominih na običaje doma za morjem in na drugo smo tudi v zdomstvu radi veseli!"

Naj bodo te vrstice za poživitev veselih spominov na veseli predpustni čas in na nekdanja slovenska ženitovanja tam za morjem v prelepem slovenskem svetu!

Drugič o čem drugem. Vsem pa vesele predpustne dneve, mnogo veselja in veselih spominov in vse najboljše, kar vam vsem iskreno želi

Andrejček

Škof Friderik Baraga naše veselje

Cleveland, O. — Vsako leto se Slovinci po Ameriki radi spominjamo škofa, velikega indijanskega misijonarja, našega rojaka Ireneja Friderika Barage, prav posebno še na dan njegove smrti 19. januarja.

Spominjam se, ko so oče doma pripovedovali, da so videli škofa iz Amerike. Bilo je to leta 1854, ko se je razširila vest, da je škof Baraga prišel domov v Trebnje na Dolenjsko in da bo imel mašo s pridigo v cerkvi v Trebnjem. Katero nedeljo je to bilo, ne vem, spominjam se pa leta, ki so ga oče nam, otrokom povedali. Od nas do Trebnja je dve uri in pol hoda. Moj oče so bili takrat stari 20 let. Zbralo se je nekaj fantov in so šli v Trebnje k sv. maši. Pred cerkvijo je bilo že polno ljudi, ko so fantje prišli tja. Ko so začeli zvonovi zvoniti, so prišli duhovniki v procesiji, med njimi pa škof iz Amerike.

Škof Baraga je imel slovesno sv. mašo. Po evangeliju se je vzpel na prižnico in zbrane prijazno pozdravil. Misli mi, so pravili moj oče, da nam bodo škof povedali kaj o Ameriki, pa so nam le priporočali, da naj tako živimo, da se ne bomo bali stopiti pred božjega sodnika, kadar bomo zapustili ta svet. Škofov obraz je imel svetniški izgled. Vsi smo škofa hvalili, ko smo čakali po sv. maši pred cerkvijo, da pride med nas. Po opravi v cerkvi je res prišel med nas, se lepo pogovarjal z nami in podelil škofovskih blagoslov. Nikdar ne bom pozabil njegovega govora in njegove prijaznosti. Nekateri so že takrat rekli, ta bo svetnik. Tako so nam pravili oče, ko sem bil še otrok.

Ko sem se 28. septembra 1906 odpravil od doma v Ameriko, so mi oče izročili knjigo z imenom "Zlata jabolka". Rekli so mi: To knjigo vzemi za spomin od mene. Je bila tiskana v Ameriki, spisal pa jo je ameriški slovenski škof Baraga. Kadar boš v Ameriki imel domotožje, se spomni na mene in na svetniškega škofa Barago ter se mu priporoči.

To knjigo še hranim in mi je dragocen spomin na davno umrlega očeta. Je že zelo obrabljena, ker je šla mnogokrat skozi roke, saj sem jo tudi mnogim posodil.

Ker bo 19. januarja letos 98 let, odkar je nehalo biti sveto slovensko srce, je prav, da se spomnimo te obletnice in molimo, da bi Sveta stolica našega Friderika Barago skoro proglasila javno za svetnika. Upajmo, da bo za stoletnico njegove smrti proces v Rimu končan in Baraga postavljen na oltar! Bog daj!

Jakob Resnik

Oddelek za ljudsko štetje

WASHINGTON, D.C. — Oddelek za ljudsko štetje pri zvezni vladi je bil ustanovljen leta 1902. Tajništvi za delo in trgovino sta bili ustanovljeni šele l. 1903.

Mladinski koncert mednarodnih pesmi v Torontu

Lemont, Ill. — V soboto in nedeljo, 11. in 12. decembra 1965, sta priredila koncert dva mladinska zbora slovenske šole Marije Pomagaj v Torontu. Oba zbora v o d i Rev. Tone Zrnez, C.M. Točke, ki so zahtevale spremljavo, je izvajala pianistka ga. Božena Naughton. Prvi zbor je bil sestavljen z naprednejšimi učenci, drugi pa z začetniki. Zbor naprednejših je pel tri- in štiriglasno, zbor začetnikov pa dvoglasno. Prvi zbor šteje 45 članov, drugi pa 17. Spored je bil res mednaroden. Pesmi so bile različnih narodnih kultur in iz različnih dob glasbenega ustvarjanja, saj je bila najstarejša skklaba iz 13. stoletja. Mednarodnost je bila poudarjena posebno s tem, da je bila vsaka pesem, odpeta v jeziku onega naroda, iz katerega je skladba izšla. To je ves program silno razgibalo, ker so se pesmi menjavale v slovenskem, angleškem, španskem, latinskem in francoskem jeziku. Največ pesmi je bilo seveda v slovenščini. Za prijetno spremembo je med sporedom nastopila tudi slovenska harmonikarska šola - 14 muzikantov in še rajalna skupina slovenske šole Marije Pomagaj. Kot lep slovenski puselj pa je prišel na oder še muzikalni kvartet starejših godbenikov.

Prireditev je imela tri dele in vse točke je s strokovno jasnostjo in duhovitostjo uvajal inž. Vilko Čekuta.

PRVI DEL: 1. Pozdrav domovini (besedilo Marjana Jakopiča, glasba Radovana Gobca) triglasno.

2. Jaz pa pojdem na Gorenjsko, v priredbi Petra Liparja — triglasno.

3. Šaljivka: Franc, tanc, pikapok (skladatelj Franc Pregelj) triglasno.

4. Uspavanka: That's an Irish Lullaby — irska narodna v angleščini — triglasno.

5. Pust v Prlekiji je pesem pustnega veselja; uglasbil Vilko Ukmar — štiriglasno.

6. Cancion de Carneval — pesem peruanskih Indijancev o pustju; priredil Carlos Sánchez Malaga — štiriglasno v španščini.

DRUGI DEL: 1. Harmonikarji zaigrajo vsi skupaj "El Relicario" — spominček; zložil za štiri harmonike Španec Padilja.

2. Trepak: Ruski ples Čajkovskega za šest harmonik.

3. Sleigh ride: sankanje, delo Leroy-a Andersona za štiri različne harmonike.

4. Marjetice: venček slovenskih napevov; priredil za tri harmonike Rev. Tone Zrnez.

5. Pastirček: Avenikova — kvartet: dve harmoniki, trombeta in klarinet.

6. Pasodoble — skladatelja Pascuala Markin: Espana Cani; celotni orkester 14 harmonik.

7. Rajalna skupina slovenskih plesov.

TRETJI DEL: 1. Slovensko dekle: Zbor začetnikov, dvoglasno.

2. Lipa zelenela je; uglasbil Davorin Jenko — zbor začetnikov dvoglasno.

3. Granada; skomponiral Avguštin Lare. Triglasno. Zbor naprednejših s spremljevanjem klavirja. Peli so v španščini.

4. Santa Claus is comin' to town; skladatelj Fred Coots s spremljevanjem klavirja — triglasno v angleščini.

5. Zabaljivka; uglasbil Emil Adamič. Triglasno.

6. Uspavanka — božična; uglasbil Matija Tomc — triglasno.

7. Adeste fideles, božična iz 16. stoletja. Triglasno — latinsko.

8. Les anges dans nos campagnes — božična iz 13. stoletja. Priredil Rev. Tone Zrnez, C.M. Štiriglasno v francoščini.

To je bogat in zelo pester spored Koncerta mednarodnih pesmi.

Prireditev je uspela nad vse pričakovanje. Oba mladinska zbora sta disciplinirana do največje natančnosti. Že kako je ta mladina prihajala na strokovno prirejeni pevski oder. Po posebnem stopnišču so se razvrstili pred orodsko zaveso. Mnogokje postavijo pevce na oder in odgrnejo zaveso, potem pa tudi ves glas ostane na odru. Pevci morajo biti pred zaveso, ki je spuščena, potem gredo glasovi po dvorani. Pri razvrstitvi pevcev naprednejšega zbora je bilo v razvrstitvi pevcev rahlo nakazano, kateri pojo prvi, drugi, tretji ali četrti glas. Člani zbora so mešani: fantje in dekleta. Tudi to je bilo lepo pomešano, da je bilo prijetno ne samo za uho, temveč tudi za oko. Nobeden pevec se ni oziral. Vsi so z nasmejanimi obrazi čakali, da pride dirigent. In takrat, ko je prišel, je kar električna iskra švignila vanje in vsi so bili takoj zvezani s centralo, dirigentom. G. Zrnez je intoniral pesem in dvignil roko. Na znak je ves številni zbor prišel, kot bi bil samo eden pevec na odru. To je silno važno pri vsakem pevskem zboru: enotnost. Takoj pri prvih zvokih sta zbor in njegov dirigent osvojila vse občinstvo, ki je prispelo na koncert vkljub hudi in nevarni poledici. Občudovali smo jasno izgovarjavo, potem besedni akcent ali naglas. Petje je slovesno govorjenje in pri govorjenju damo vedno poudarek onemu zlogu, na katerem je beseda naglašena, n. pr. Mi molimo, zdaj pa molimo! Oba zbora slovenske šole v Torontu sta v tem oziru mojestersko izvežbana.

Potem: tisti zbor je pravilno izvežban in zasluži priznanje, ki zna tiho ali piano peti in ne samo kričati. Petje se mora razviti v glasno petje in prijetne spremembe je treba nakazati tako, kakor zahteva smisel. Tudi to znata oba torontska pevška zbora. Imeli smo zdaj občutek, da žubori pred nami drobni potoček preko malo nagnjene livade, čez nekaj časa pa se nam je zdelo, da bobni mogočni hudournik s planin, hudournik, ki vse zagradi in nese s seboj, kar mu pride na pot. Petje na koncertu je strogo razlagalo, interpretiralo besedilo pesmi.

Velika prednost in redkost zbora je: vsi so peli brez not. Zato so peli sproščeno, ker niso bili sužnji papirja. Tudi dirigent je imel vse zapisano v glavi: akorde in besedilo. Le kako, da se mu ni glava razpočila. Ko sem mu po koncertu čestital, sem videl, da je imel glavo še celo.

Še bolj sem občudoval mlade pevce in pevke! Dirigent je študiral, zna latinsko, bil je v Argentini in se je privadil španščini; ker je misijonar sv. Vincencija in ima misijonska družba svoj sedež v Parizu, vsi člani družbe študirajo in obvladajo francoščino; angleško se je moral dirigent tukaj naučiti, slovensko ga je naučila mama. In vse to svoje znanje jezikov je vtepel v glavo mladih pevcev. Od vsake pesmi dve do tri kitice v petih jezikih! Kako jim to vtepti v glave, skoraj ne morem razumeti. Predstavljal sem si in razumel: koliko vaje, popravljanja, koliko truda je moral dirigent in ravnatoko zbor vložiti v ta koncert, v to prekrasno pevsko prireditev. Koliko neprekosljive vztrajnosti je koncert zahteval od dirigenta in od mladih pevcev. Pa seveda tudi od staršev, ki so otroke neštetokrat vozili na vaje in od vaj. Te žrtve je, treba premisliti in upoštevati, potem nam je taka prireditev še lepša, še dragocenejša. Uspeh pa podžiga in množi korajžje in vztrajnost.

Velika pomoč zboru je bila izvežbana in obzirna pianistka ga. Božena. Dopolnila je, kjer je bilo potrebno. (Dajle za 3. strani)

KRALJ GORA

EDMUND ABOUT

Med njimi je zlasti ena: "boryana variabilis", ki jo je odkril in kistil g. Bory de Saint Vincent. Ali sem smel pustiti tako luknjo v svojem herbariju in se predstaviti v hamburškem muzeju brez boryane variabilis?

Odgovoril sem kralju: "Rad vzprejem tvoje gostoljubje, toda samo pod enim pogojem."

"Katerim?"

"Vrni mi moje škatljo."

"Dobro, naj bo; toda tudi jaz stavim en pogoj."

"Da vidimo!"

"Povedali mi boste, za kaj jo rabite."

"Čemu neki ne! Vanjo spravljam rastline, katere nargam."

"In čemu iščete rastline? Ali jih prodajate?"

"Kaj še! Nisem trgovec, ampak učenjak."

Podal mi je roko in mi rekel vidno vzradočen:

"Kako me to veseli! Znanje je zelo lepa stvar. Naši predniki so bili učeni; naši vnuki bodo morda še nekaj. Nam pa je manjkalo časa za to. Ali so učenjaki zelo čislani v vaši domovini?"

"Neizmerno."

"Ali imajo ugodne službe?"

"Večkrat."

"In so dobro plačani?"

"Se precej."

"In majhne trakove jim pripenjajo na prsa?"

"Od časa do časa."

"Ali je resnica, da mesta tekmujejo med seboj, kdo jih bo imel?"

"To je res v Nemčiji."

"In njihova smrt se smatra kot ljudska nesreča?"

"Gotovo."

"Kar mi poveste, me zelo veseli. Torej se vi ne morete pritoževati nad svojimi someščani?"

"Ravno nasprotno. Njihova radodarnost mi je omogočila, da sem prišel na Grško."

"Vi potujete na njihove stroške?"

"Ze šest mesecev."

"Torej ste zelo učeni?"

"Doktor sem."

"Ali je še kaka večja stopnja v znanosti?"

"Ne."

"In koliko doktorjev živi v mestu, kjer vi stanujete?"

"Ne vem natančno, toda gotovo ni v Hamburgu toliko doktorjev, kot je generalov v Atenah."

"Oh, oh! Nikakor ne bom uropal vaši deželi tako izrednega moža. Vi se boste vrnili v Hamburg, gospod doktor. Kaj bi rekli pri vas, če bi zvedeli, da ste ujetnik v naših gorah?"

"Rekli bi, da je to nesreča."

"Vidite! Mesto Hamburg gotovo ne bo hotelo izgubiti takega moža kot ste vi. Raje bo žrtvovalo petnajst tisoč frankov. Vzemite svojo škatljo, tecite, iščite, herbarizirajte in nadaljujte svoje študije. Zakaj ne vzamete nazaj tega denarja? Vaš je in preveč spoštujem učenjake, da bi jih izropal. Toda vaša dežela je zadosti bogata, da plača svojo slavo. Srečni mladi mož! Danes vidite, koliko pripomore naslov doktorja k vaši osebnosti veljavi. Niti pare ne bi zahteval od vas, če bi bili

Med tako neznaten človek kot sem jaz."

Kralj ni poslušal ne mojih ugovorov, ne vzklikov gospe Simons. Končal je sejo in nam s prstom pokazal našo obednico. Gospa Simons je med potjo tja zagotavljala, da bo požrla kosilo, toda ga ne bo nikdar plačala. Marijana je bila zelo pobita; pa taka je živahnost mladine, da je veselo vzklila, ko je zagledala kraj, kjer je bilo za nas pogrnjeno. Mehka in gosta trava je bila preproga; nekaj vrbovih in lorvorjevih grmičev je služilo za šotornino in je skrivalo ostre skale. Jasen, moder obok se je razgrinjal nad našimi glavami; dva jastreba z dolgima vratovoma sta krožila v zraku, in zdelo se je, da sta obešena tam, da razveseljujejo oči. A enem kotu sobe je kot diamant čist poteček skaljal tiho v svoji ozki strugi, se razširjal čez bregove in tek čez srebrno čiste skale proti izhodu, kjer se je izgubil v prepad. Od te strani se je pogled širil v neizmerenost proti Pentelikon-skemu pogorju, veliki beli palači, ki kraljuje nad Atenami, temnim oljčnim gozdovom, prašnati ravnini, sivemu hrbtu Himeta in krasnemu zalivu Sardoniku, ki je bil tako moder kot kos nebesne krpe. Gotovo ni bila gospa Simons navdahnjena za občudovanje, pa vendar je priznala, da bi bila najemnica za tak razgled v Londonu ali Parizu zelo draga.

Kosilo je bilo očakovsko preprosto. Črn kruh, pečen v peči na prostem, je puhtel in prešinjal zrak s svojim močnim vonjem. Kislo mleko se je stresalo v veliki, leseni skledi. Debele olive in zelena paprika so bile zvrhane na slabo obrezanem krožniku. Kosmat meh je kazal svoj široki trebuh poleg priprosto izdelane, rdeče, bakrene kupice. Hleb ovčjega sira je ležal na platnu, v katerega je bil stisnjen in čegar odtisi so se že poznali na njem, pet ali šest regratov je nudilo okusno solato, toda brez jesiha in olja. Kralj nam je dal na razpolago svojo srebrnino, ki je sestojala iz žlic, skovanih z nožem, in da je bil luksuz še večji, smo imeli za vilice svojih pet prstov. Niso bili toliko strpljivi, da bi nam postregli z mesom; v nadomestek za to mi je tobak iz Almirosa napravil nebeški užitek.

Kraljev častnik je bil določen, da nam je stregel in nas poslušal. Bil je tisti zopni Korfijot, mož z zlatim prstanom, ki je znal angleški. Prerezal je kruh s svojim nožem in nam delil s polnimi rokami, proseč nas, naj ne varčujemo. Gospa Simons ga je začela z viška izpraševati, ne da bi medtem le količjak prenehala jesti. "Gospod," mu je rekla, "ali misli vaš mojster resno, da mu bomo plačali stitoseč frankov?"

"Prepričan je o tem, gospa."

"Torej ne pozna angleškega naroda."

"Prav dobro ga pozna, in jaz tudi, gospa. Na otoku Krfu sem občeval z več Angleži iz boljših slojev: s sodniki!"

"Častitam vam; toda recite vašemu Stavrosu, naj se oboroži s potrpežljivostjo, kajti dolgo bo čakal na franke, ki jih pričakuje."

"Naročil mi je, naj vam povem, da vas bo čakal do 15. maja, ravno opoldne."

"In če ne bomo plačali do 15. opoldne."

"Vam bo, žal, moral odsekati glavó, kot tudi gospodični hčerki."

Marijana je izpustila kruh, ki ga je nesla k ustom. "Dajte mi nekoliko vina," je rekla. Tolažila ji je ponudil polno čašico; toda komaj si je omočila ustnice, je s strahom vzkleknila.

Med tako neznaten človek kot sem jaz."

Kralj ni poslušal ne mojih ugovorov, ne vzklikov gospe Simons. Končal je sejo in nam s prstom pokazal našo obednico. Gospa Simons je med potjo tja zagotavljala, da bo požrla kosilo, toda ga ne bo nikdar plačala. Marijana je bila zelo pobita; pa taka je živahnost mladine, da je veselo vzklila, ko je zagledala kraj, kjer je bilo za nas pogrnjeno. Mehka in gosta trava je bila preproga; nekaj vrbovih in lorvorjevih grmičev je služilo za šotornino in je skrivalo ostre skale. Jasen, moder obok se je razgrinjal nad našimi glavami; dva jastreba z dolgima vratovoma sta krožila v zraku, in zdelo se je, da sta obešena tam, da razveseljujejo oči. A enem kotu sobe je kot diamant čist poteček skaljal tiho v svoji ozki strugi, se razširjal čez bregove in tek čez srebrno čiste skale proti izhodu, kjer se je izgubil v prepad. Od te strani se je pogled širil v neizmerenost proti Pentelikon-skemu pogorju, veliki beli palači, ki kraljuje nad Atenami, temnim oljčnim gozdovom, prašnati ravnini, sivemu hrbtu Himeta in krasnemu zalivu Sardoniku, ki je bil tako moder kot kos nebesne krpe. Gotovo ni bila gospa Simons navdahnjena za občudovanje, pa vendar je priznala, da bi bila najemnica za tak razgled v Londonu ali Parizu zelo draga.

Kosilo je bilo očakovsko preprosto. Črn kruh, pečen v peči na prostem, je puhtel in prešinjal zrak s svojim močnim vonjem. Kislo mleko se je stresalo v veliki, leseni skledi. Debele olive in zelena paprika so bile zvrhane na slabo obrezanem krožniku. Kosmat meh je kazal svoj široki trebuh poleg priprosto izdelane, rdeče, bakrene kupice. Hleb ovčjega sira je ležal na platnu, v katerega je bil stisnjen in čegar odtisi so se že poznali na njem, pet ali šest regratov je nudilo okusno solato, toda brez jesiha in olja. Kralj nam je dal na razpolago svojo srebrnino, ki je sestojala iz žlic, skovanih z nožem, in da je bil luksuz še večji, smo imeli za vilice svojih pet prstov. Niso bili toliko strpljivi, da bi nam postregli z mesom; v nadomestek za to mi je tobak iz Almirosa napravil nebeški užitek.

Kraljev častnik je bil določen, da nam je stregel in nas poslušal. Bil je tisti zopni Korfijot, mož z zlatim prstanom, ki je znal angleški. Prerezal je kruh s svojim nožem in nam delil s polnimi rokami, proseč nas, naj ne varčujemo. Gospa Simons ga je začela z viška izpraševati, ne da bi medtem le količjak prenehala jesti. "Gospod," mu je rekla, "ali misli vaš mojster resno, da mu bomo plačali stitoseč frankov?"

"Prepričan je o tem, gospa."

"Torej ne pozna angleškega naroda."

"Prav dobro ga pozna, in jaz tudi, gospa. Na otoku Krfu sem občeval z več Angleži iz boljših slojev: s sodniki!"

"Častitam vam; toda recite vašemu Stavrosu, naj se oboroži s potrpežljivostjo, kajti dolgo bo čakal na franke, ki jih pričakuje."

"Naročil mi je, naj vam povem, da vas bo čakal do 15. maja, ravno opoldne."

"In če ne bomo plačali do 15. opoldne."

"Vam bo, žal, moral odsekati glavó, kot tudi gospodični hčerki."

Marijana je izpustila kruh, ki ga je nesla k ustom. "Dajte mi nekoliko vina," je rekla. Tolažila ji je ponudil polno čašico; toda komaj si je omočila ustnice, je s strahom vzkleknila.

Med tako neznaten človek kot sem jaz."

Kralj ni poslušal ne mojih ugovorov, ne vzklikov gospe Simons. Končal je sejo in nam s prstom pokazal našo obednico. Gospa Simons je med potjo tja zagotavljala, da bo požrla kosilo, toda ga ne bo nikdar plačala. Marijana je bila zelo pobita; pa taka je živahnost mladine, da je veselo vzklila, ko je zagledala kraj, kjer je bilo za nas pogrnjeno. Mehka in gosta trava je bila preproga; nekaj vrbovih in lorvorjevih grmičev je služilo za šotornino in je skrivalo ostre skale. Jasen, moder obok se je razgrinjal nad našimi glavami; dva jastreba z dolgima vratovoma sta krožila v zraku, in zdelo se je, da sta obešena tam, da razveseljujejo oči. A enem kotu sobe je kot diamant čist poteček skaljal tiho v svoji ozki strugi, se razširjal čez bregove in tek čez srebrno čiste skale proti izhodu, kjer se je izgubil v prepad. Od te strani se je pogled širil v neizmerenost proti Pentelikon-skemu pogorju, veliki beli palači, ki kraljuje nad Atenami, temnim oljčnim gozdovom, prašnati ravnini, sivemu hrbtu Himeta in krasnemu zalivu Sardoniku, ki je bil tako moder kot kos nebesne krpe. Gotovo ni bila gospa Simons navdahnjena za občudovanje, pa vendar je priznala, da bi bila najemnica za tak razgled v Londonu ali Parizu zelo draga.

Kosilo je bilo očakovsko preprosto. Črn kruh, pečen v peči na prostem, je puhtel in prešinjal zrak s svojim močnim vonjem. Kislo mleko se je stresalo v veliki, leseni skledi. Debele olive in zelena paprika so bile zvrhane na slabo obrezanem krožniku. Kosmat meh je kazal svoj široki trebuh poleg priprosto izdelane, rdeče, bakrene kupice. Hleb ovčjega sira je ležal na platnu, v katerega je bil stisnjen in čegar odtisi so se že poznali na njem, pet ali šest regratov je nudilo okusno solato, toda brez jesiha in olja. Kralj nam je dal na razpolago svojo srebrnino, ki je sestojala iz žlic, skovanih z nožem, in da je bil luksuz še večji, smo imeli za vilice svojih pet prstov. Niso bili toliko strpljivi, da bi nam postregli z mesom; v nadomestek za to mi je tobak iz Almirosa napravil nebeški užitek.

Kraljev častnik je bil določen, da nam je stregel in nas poslušal. Bil je tisti zopni Korfijot, mož z zlatim prstanom, ki je znal angleški. Prerezal je kruh s svojim nožem in nam delil s polnimi rokami, proseč nas, naj ne varčujemo. Gospa Simons ga je začela z viška izpraševati, ne da bi medtem le količjak prenehala jesti. "Gospod," mu je rekla, "ali misli vaš mojster resno, da mu bomo plačali stitoseč frankov?"

"Prepričan je o tem, gospa."

"Torej ne pozna angleškega naroda."

"Prav dobro ga pozna, in jaz tudi, gospa. Na otoku Krfu sem občeval z več Angleži iz boljših slojev: s sodniki!"

"Častitam vam; toda recite vašemu Stavrosu, naj se oboroži s potrpežljivostjo, kajti dolgo bo čakal na franke, ki jih pričakuje."

JANUAR						
Sa	Mo	Ta	We	Th	Fr	Sa
23	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

KOLEDAR
društvenih
prireditev

JANUAR 1966

22. — Baragov dom in Družabni klub B. doma vabita na kolino in ples v Baragov dom. Igrajo Veseli Slovenci.

29. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi družabni večer v šolski dvorani pri Sv. Vidu.

30. — Dramatsko društvo "Naša zvezda" igra v SDD na Recher Ave.

FEBRUAR

6. — Klub slov. upokojencev na Holmes Avenue priredi "Večer obok se je razgrinjal nad našimi glavami; dva jastreba z dolgima vratovoma sta krožila v zraku, in zdelo se je, da sta obešena tam, da razveseljujejo oči. A enem kotu sobe je kot diamant čist poteček skaljal tiho v svoji ozki strugi, se razširjal čez bregove in tek čez srebrno čiste skale proti izhodu, kjer se je izgubil v prepad. Od te strani se je pogled širil v neizmerenost proti Pentelikon-skemu pogorju, veliki beli palači, ki kraljuje nad Atenami, temnim oljčnim gozdovom, prašnati ravnini, sivemu hrbtu Himeta in krasnemu zalivu Sardoniku, ki je bil tako moder kot kos nebesne krpe. Gotovo ni bila gospa Simons navdahnjena za občudovanje, pa vendar je priznala, da bi bila najemnica za tak razgled v Londonu ali Parizu zelo draga.

12. — Slovenska pristava priredi s plesom PRISTAVSKA NOČ v Slov. narodnem domu na St. Clair Avenue. Začetek ob 7.30.

19. — Dramatsko društvo LILJA priredi Nagradno maškerao v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

20. — Klub slov. upokojencev v Euclidu bo slavil 5-letnico svojega obstoja s prireditvijo v SDD na Recher Ave.

20. — S.K.D. Triglav Milwaukee priredi predpustno zabavo s plesom in večerjo v cerkveni Sv. Janeza na Deveti cesti. Maškare dobrodošle.

25., 26. in 27. — Slovenski športni klub priredi smučarski izlet pod vodstvom Franka Rihtarja (tel. EX 1-6545).

27. — Pevski zbor Jadran priredi svoj koncert v Slov. Del. domu na Waterloo Rd. Začetek ob 3:30 pop.

MAREC

12. — Klub slov. upokojencev v SDD na Waterloo Rd. priredi večerjo ob 3. obletnici svojega obstoja.

20. — Šesti letni banket Federacije slov. narod. domov v Slovenskem domu na Holmes Av.

27. — Glasb. Matica poda v SND na St. Clair Ave. pomladni koncert. Začetek ob 3.30 pop.

APRIL

24. — Pevski zbor Planina poda svoj pomladni koncert v SND na Maple Heights. Začetek ob 3.30 pop.

24. — Podr. št. 47 SZZ praznuje 35-letnico obstoja skupno s državnim konvencijo združenih podružnic SZZ iz Ohia in Michiganu v SDD na Prince Avenue.

24. — Podr. št. 47 SZZ priredi večerjo za 35-letnico obtoja v Slov. del. dvorani na 10814 Prince Avenue. Začetek ob 3.30 pop.

MAJ

7. — Tradicionalna spomladenska prireditev DSPB Tabor v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

8. — Pevski zbor Triglav poda svoj letni koncert in priredi domačo zabavo v Sachsenheim, 7001 Denison Ave.

8. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi materinsko proslavo v šolski dvorani. Začetek ob 3.30 pop.

29. — Društvo SPB: Spominska sv. maša za padle žrtve zadnje vojske in komunistične revolucije pri Lurški Mariji na Providence Heights na Char-don Road.

JUNIJ

11. in 12. — DSPB Tabor priredi na Slov. pristavi spominsko proslavo za padle in pobite borce komunistične revolucije v Sloveniji.

19. — Otvoritev Slovenske pristave za leto. 1966.

26. — 15. letni OHIO KSKJ DAN v parku sv. Jožefa.

26. — Slovenska šola priredi izlet na Slov. pristavo.

26. — S.K.D. Triglav Milwaukee priredi prvi letni piknik v svojem parku, ob Wis. cesti 36. 4M. vzhodno od Water-

ford. Vhod nasproti Heg Memorial parka.

JULIJ

10. — Slovenska telovadna zveza priredi telovadni nastop na Slovenski pristavi.

31. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

AUGUST

20. — Konvencijski ples KSKJ v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue.

21. — Sv. maša ob konvencijski KSKJ v cerkvi sv. Vida ob 11.45, po njej kosilo v avditoriju pri Sv. Vidu. Popoldne piknik na prostorih sv. Jožefa v KSKJ parku na White Rd.

22. — Se začne XXVI. glavna konvencija KSKJ v hotelu Sheraton-Cleveland.

21. — S.K.D. Triglav Milwaukee priredi svoj drugi letni piknik v Triglavskem parku. Piknik je združen s kratkim športnim sporedom.

OKTOBER

1. — Jesenska prireditev DSPB Tabor v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

MLADINSKI KONCERT MEDNARODNIH PESMI V TORONTU

(Nadaljevanje z 2. strani)

lo treba, petje je nežno podpirala, ni ga pa dušila. Nekateri tri- in štiriglase točke pa so pevci peli brez vsake spremljave.

In harmonikarji? Kar pogled nam je jemalo, ko se je 14 harmonik zasvetilo pred nami, pri vsaki harmoniki pa harmonikar ali harmonikarica. To je slovenska harmonikarska šola, ki jo je ustanovil pokojni Kazimir Fojs, po njegovi prerani smrti pa jo vodi mladi g. Matija Lebar, ki je ob tem nastopu harmonikarjem dirigiral. Menda je bil to prvi nastop pod njegovo taktirko. Kako silno je ta nastop harmonikarjev celo prireditev oživil! In na kakšni visoki umetniški stopnji so ti mladi harmonikarji. Začeli so namreč pravilno in zdaj gredo od uspeha do uspeha. Napredek je mogoče le, ako muzikant ve, kaj dela in kako mora narediti, pa kako popraviti. To mora biti pa zapisano in muzikant mora znati brati. Brati note, takt, godbene znake, pavze, poudarke itd. Mlademu dirigentu Matiji Lebarju je treba samo čestitati in ga bodriti k vztrajnosti.

Naravnost očaral nas pa je muzikalni kvartet: dve harmoniki — Marija Babič in Silvija Ovčjak; trompeta Matija Lebar, klarinet Marjan Kolarič. Zaigrali so Asvenekovega "Pastirčka", ki je kar užigal. V skladbi je najlepša partija dodeljena klarinetu. Marjan Kolarič je igral res s precizno natančnostjo in z globokim občutkom. Cela skladba je precej zvesta in pristrčno ljubka. Vsi štirje so ji bili kos. Popolnoma so nas zadovoljili.

In še rajalna skupina slovenske šole je nastopila. Tudi ta je v pravih in spretnih rokah: vodi je g. Ciril Soršak. Kako živahno se je vse premetavalo, vrtelo in skakalo, pa vse po predpisih skladnosti in po godbenem ritmu.

Jaz sem slučajno one dni prišel v Toronto, da pozdravim v imenu zlatomašnika p. Bernarda Ambrožiča družino njegovega brata Lojzeta in bil sem tudi na potu v Montreal za božični misijon. Dobil sem toliko časa, da sem se lahko koncerta udeležil. Ni mi žal, da sem videl in slišal razvoj slovenske šole v Torontu in kako hudi v srehi mladine in vseh Slovencev

smisel za lepo pesem in za godbo, pa tudi razumevanje za trude in žrtve. Le tako se bo ohranila verska in narodna zavest med rojaki.

Več kot primerno, kar nujno bi bilo, da bi se mladi umetniki ne trudili samo za Toronto, temveč bi ponesli bakljo navdušenja tudi v druge naselbine — naj bi šli s svojim programom gostovat v bližnji Hamilton, kamor bi pritegnili tudi St. Catharines in Welland. Tudi v Clevelandu bi lahko želi velike uspehe in bi tudi tam razpihali kres navdušenja, kjer že tako visoko plapolala!

Ze med poslušanjem koncerta mi je prišla misel, zdaj pri pisanju tega poročila pa se kar ne morem otrestiti ideje: Torontski slavčki morajo izdati gramofonsko ploščo mladinskih pesmi — se razume, da samo slovenskih. To naj bi bila plošča velikega formata počasne brzine. Da bi bila plošča bolj pestra, naj bi z eno točko nastopili harmonikarji, z eno pa muzikalni kvartet. Plošča naj bi bila posvečena našem uoltarskemu kandidatu Antonu Martinu SLOMSKU. Slomšek je oče slovenskih šol! In čisti dobiček naj bi bil naklonjen SLOMSKOVI ZVEZI, ki je bila pred kratkim ustanovljena v Clevelandu. Če bo kdo to naredil, so to misijonarji sv. Vincencija, da se bodo na ta način oddolžili velikemu Slomšku, ki je misijonarje sv. Vincencija kot lavantinski škof osebo pripeljal k Sv. Jožefu nad Celjem. To se je zgodilo 26. septembra 1852. Naslov plošče naj bi bil: *Preljubno veselje*. To bi bila na plošči tudi prva pesem, ki je Slomškova. Harmonikarji bi morda lahko zaigrali: *En hribeček bom kupil*. Morda bi bile vse pesmi na plošči Slomškove. Jih je dosti in lepe so. Ploščo bomo spravili v vsako družino, ne samo v Ameriki in Kanadi, temveč tudi v Avstraliji, Argentini, na Koroškem, Priskemskem in tudi v domovino bodo šle. Te plošče res željno pričakujemo.

Pozdrave mladim pevcem in muzikantom v Torontu in vsem dragim znancem.

Vsa politika se trenutno vrti okoli Vietnama

CLEVELAND, O. — Koncem tedna smo zvedeli za sledeče značilne novice, ki jih v Hanou gotovo ne bodo prezrli:

Amerika namerava poslati v hribovje srednjega dela južnega Vietnama bataljon tankov (72 komadov); so to tanki, ki se lahko gibljejo na vsakem terenu, njihovi kanoni pa lahko streljajo 7 milj daleč. Oboroženi so tudi s strojnimi puškami.

Armada bo vpoklicala 50.000 več rezervistov, kot je prvotno nameravala.

Federacija bo pa letos podvojila vrednost podpor, namenjenih za potrebe civilnega prebivalstva v Južnem Vietnamu. Organizirala bo tudi obnovo porušeni vietnamskih naselbin na deželi.

Nemški zunanji minister dr. G. Schroeder je pa izjavil v poslanskem klubu vladne krščansko-demokratske stranke, da bo Amerika imela koncem l. 1966 že 400.000 mož v Vietnamu. Minister je zadnjič bil v spremstvu kancelarja dr. Erharda, ko je ta obiskal predsednika Johnsona. Mora torej že nekaj vedeti.

Alžirski predsednik Boumedienn, ki trdi, da je vnet prijatelj partizanov v Južnem Vietnamu, je skoraj istočasno sprejel na razgovor Johnsonovega zaupnika in diplomata Williama in zastopnika vietnamske Osvobodilne fronte v Alžirju Hunyha Van Tama. Tam je trdil, da se je šel Boumediennu samo zahvaliti, ker je Alžir proglasil teden solidarnosti z vietnamskimi partizani, pa mu tega ni nihče verjel. Gotovo sta oba

levičarja govorila tudi o vojskovanju v Vietnamu.

Večji od Labirinta

WASHINGTON, D.C. — Stari vek je poznal Labirint, veličansko poslopje na Kreti, iz katerega ni bilo mogoče najti poti. Tukajšnji Pentagon je brez dvoma večji. Pokriva celo kvadratno miljo in njegovi hodniki so dolgi skupno 16 milj in pol.

Moški dobijo delo

RABIMO

prvovrstne Tool & Die mehanike - Press operators delavce. Dobra plača od ure, plačane počinice in druge ugodnosti. Predstavite se OSEBNO pri:

S. & Z. TOOL & DIE Co. INC.
3180 Berea Rd.-Cleveland 44111 (x)

MALI OGLASI

Lastnik prodaja

Lastnik prodaja hišo, primereno za dohodek v Lakewoodu. Kliči LA 1-8077.

—(pon., sred., pet.)

Lakewood

Soba in hrana v zameno za lahko hišno delo. Udobna okolica. Eden odrasli doma. Kliči AC 1-3345.

V najem

Opremljeno stanovanje, 3 sobe in kopalnico, oddamo. Vse udobnosti vključene. Kliči UT 1-4330. (x)

5385 Standard Ave.

Oddamo 4 sobe in kopalnico spodaj, spredaj, furnez, nič kleti. Tudi 4 sobe in kopalnico, furnez, klet, spodaj, zadaj. Kliči EX 1-8769. (15)

Stanovanje oddajo

Stirisobno stanovanje s kopalnico, na novo dekorirano, oddajo na 1384 E. 34 St. (nedaleč od St. Clair Ave.) zgoraj. Kliči IV 1-5298. (15)

\$13,900 MENTOR, O.

\$450 NAPLAČILA. VELIKA DNEVNA SOBA, KRASNO OSVETLJENI STROP. Spalnice v česnjevi izdelavi. Kopalnica. Svetla kuhinja. Možnost trgovske opreelitve. Peš hoja do državnega parka. NIZKI DAVKI. — Vprašajte za naša dva slovenska prodajalca, Frances Linich ali Richard Koporec.

HOLDEN REALTY INC.
32417 Vine St. Willowick, O.
WH 4-1100

7215 Superior Ave.

Oddamo 5-sobno stanovanje, kopalnica, moderna kuhinja, soba za pranje, z gorkoto \$65 mesečno. Nič otrok. Vprašajte v stanovanju št. 2. Kliči AT 1-7135. (12)

Hiša naprodaj

V bližini E. 200 St., 4 spalnice, vse na enem, popolnoma prenovljeno znotraj, bakrene cevi, lot 50 x 150, nizki davki. Kliči RE 1-6913 ali RE 1-4264. (15)

Mizarstvo

ENRICA V. HANDEL - MAZZETTI:

Jese in Marija

II.

"Nočem te ustavljati, — le pojdi k svoji pridigi! Bom že sam šel k Winklerju."

V brezmejnem strahu hiti za njo v cerkev. Dominikanec stoji že na prižnici. Živa smrt je; njegova kostena postava, votle, bliskajoče se oči oznanjajo gorje tistim, ki ljubijo meso, še preden je odprl bolešno razvlečena usta, da bi govoril.

Srenja moli. Mrlakar oznani z votlim glasom vsebino pridige: Misericordiae Domini, quia non sum consumptus. Mrlakar, zdaj pa le reci eno besedo za devištvo in proti zakonu, — takoj bom zgrabil svojo ženo s krepkimi rokami in jo ponesel ven, ne meneč se za prekletstvo in izobčenje; svoje žene si ne dam uropati od nobenega dominikanca in od nobenega škofa in od papeža samega ne... Tam sedi v klopi pri spovednici, — lepo. O Marija, Marija!

Mož na prižnici je govoril z votlim glasom: "Sredi življenja smo blizu smrti. Pred tremi meseci je stala ob moji postelji. Ležal sem v svoji celici, pa nisem vedel, ali je dan ali je noč, nisem slišal molitve bratov, ki so priporočali mojo odhajajočo dušo božjemu usmiljenju... Za usmiljenje so vpili zame, in že je dvigala kaznujoča pravičnost, ki me je čakala, meč nadme. Bil sem, Rajmund, menih in sem mislil v svoji slepoti, da sem dober, dokler nisem ležal na mrtvaški postelji in je gorela mrtvaška sveča ob meni. V tisti strašni uri, ki je bila vendar bo-

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

Maintenance Machinist

\$2.40 Per Hr.

Due to recent promotion we have a fine opportunity for top calibre man to join leading food company in a permanent and interesting position for 2nd shift (4 p.m. to 12:30 a.m.). This man will make equipment parts and will repair packaging, folding or bottling equipment. Must have experience with lathe and milling machines. Welding brazing experience desirable. This job offers a bright future for the right man as well as excellent starting rate and outstanding benefits.

APPLY OR CALL
L. VAN BERGEN
"KOOL-AID" PLANT
GENERAL FOODS CORP.
7100 S. Rockwell WA 5-1200
An Equal Opportunity Employer (11)

MALE HELP

MACHINISTS

First and Second Shift

DE Vlieg JIG MILL OPERATORS HORIZONTAL BORING MILL OPERATORS VERTICAL TURRET LATHE OPERATORS

Must setup and work from blue prints. Mechanical and electrical assemblers. Fringe benefits. Job security. 10% shift differential.

Apply or write to Mr. J. J. Dulhagen,
Dept. G.N.

Industrial Relations Department

Standard Tool & Manufacturing Comp.

738 Schuyler Avenue

Lyndhurst, New Jersey

An Equal Opportunity Employer

(12)

da je prišel poslušat kot vohun. Zato se je dvignil, ko se je imela pridiga končati, tako tiho, kolikor je mogel, se pridrsal spredaj do Marije, ki je sedela kraj spovednice na ženski strani, vsa pobožna in pazljiva, in ji zašepetal: "Hotel sem tudi nekaj slišati, — lepo je bilo — a zdaj grem pogledati k Winklerju; tam te bom čakal."

Položila je prst na usta, a se smehljala. Ves srečen, da se je nasmehnila, je odšel. Bil je danes neumen. — Nič ne de, bolje tako kakor drugače.

Odšel je prežgodaj. Zamudil je najlepše, propovedi zadnji del, je Rajmund na kratko naslikal življenje te svetnice. Dotlej je govoril dobro. Zdaj pa ga je obšel kar duh. Kakor biseri se usipljejo besede z njegovih suhih ustnic... Iz svetega pisma in očetov, iz svetih in starih poganjskih pesnikov zajema najlepše primere, najživahnjše podobe in jih zлага v vence rož, da bi z njimi ovenčal svetnično glavo. Toda najlepše v njegovem govoru, to, kar prevzema vse poslušalce in jim veže oči na njegove ustnice, je njegova mistična ljubezen do svetnice; v vsaki besedi vre na dan; daje njegovemu glasu milobo in ožarja njegovo postavo, tako da je videti prežgodaj uveli mož kot čil mladenič.

Ni slikal Katarininega življenja; živel ga je. Stopil je za njo v njeno sobo v hiši Benincosa in jo videl brezgibno klečati ob postelji bolečin, komaj desetletno in že Jezusovo nevesto; in videl je mater Lapo, kako je planila v sobo in slišal nje tožbe: "Otrok, otrok moj, ali hočeš sebe in mene umoriti?..." Poslušal je za zastorom, ko je prišel pozneje nebeški ženin k devici, ves lep in zal, in jo pritisnil na svoje božje, v ljubezni goreče srce in jo ovenčal s trnjem namesto z mirtami... Sel je v ječo Nikolaja Tolda, mladega trinoga v Perugii, ki so ga dvanajst obsodili na smrt, slišal ga divjati in kleti. Glej, tedaj se odpro vrata in Katarina pride... prijateljica božja, pa tudi prijateljica ubogih grešnikov.

"Nikolaj", pravi s sladkim glasom. "Kdo kliče? — Ah, nunica!" Njen glas in njeni pogledi krotijo besnečega, ki je pobil svoje stražnike. Kako mu je? — Ona se igra z njim kakor otrok z levom. Sali se: "Kako dolgo že nisi bil pri spovedi?" "Nikoli se nisem spovedal, dobra Katarina!" "O, tedaj le hitro, hitro! Poslala ti bom očeta Tomaža." Ko se je spovedal, je naslonil

glavo na njeno rame in ona je rekla: "Pogum, preljubi brat! Kmalu bova na svatbi večnega jagnjeta." On pa jo je imenoval sladkost svoje duše in kraj svoje usmrtnitve je imenoval svet kraj.

Propovednik je za nekaj trenutij prestal in pokrtil svoje oči z rokami, kakor da hoče obdržati podobo, ki jo je pravkar naslikal, v svoji duši. — Vsi poslušalci so viseli na njegovih ustnicah. — Žena tam pri spovednici je nagnila glavo. Roke, ki jih je držala sklenjene pred seboj, so se ji močno tresle, rdečica in bledica jo je spreletavala. Beseda za besedo, ki jo govori božji mož, jo zadeva v srce. Katarina je zvesta nevesta, ti si nezvesta; Katarina je devica z gorečo svetilko, ti si tista, ki je spala in zdaj blodi v temi... Katarina je ubogega grešnika ljubila in tolažila; ti si ga izdala, da mora zdaj umreti in po-

gubiti telo in dušo...

Duhovnik je nadaljeval z zasenčenim, a zelo ganljivo besedo v svojem poročilu.

"Ko pa je napočil Nikolaju smrtni dan, je šla dobra Katarina k njemu in se ni premaknila od njega, dokler ni padla njegova glava pod mečem. S svojo malo roko mu je še prej napravila križ na čelo... Jezus je poplačal njeno usmiljenje z visoko milostjo... Se ko je stala na morišču, oškropljena od krvi umorjenega, se je zamaknila in videla dušo ubogega Nikolaja niti v nebesa; še en pozdrav je poslal na zemljo in ta je veljal njegovi rešiteljici Katarini."

Ko je govoril zadnje besede, je pogledal pater Rajmund začuden na ženo kraj spovednice. Njeno vedenje se mu je zdelo čudno.

Zdrknil je bila s klopi na kolena. Z rokami se je zgrabila za sence; tiho je ječala.

Bog kliče. Bog kliče! Za dušo zdaj gre. Telo si mu upropasti, dušo mu moraš rešiti; kakor Katarina moraš storiti... njegovo dušo bo Bog zahteval od tebe na sodni dan.

Apostol na prižnici se poslovi od vseh častitih kristjanov; jutri pojde v božjem imenu dalje proti Sieni. Njegove besede v čast svete Katarine bodo prešle, ne bo pa prešla Katarinina moč in slava... Trumoma so drle ženske v zakristijo, da bi mu poljubile roke, se zahvalile za prelepo pridigo in se priporočile njegovi molitvi; komaj se jih more duhovnik ubraniti. Potem gredo na trg in klepečejo: to je svet gospod! To je gospod! Ali ste slišale, zakaj je šel v samostan? ... Neka po imenu Katarina...

Notri v prazni cerkvi leži pred Najsvetejšim na kolenih Marija, se stresa, joče, vije roke — uboga; Bog kliče, kliče, dušo

je treba rešiti. In če Bog kliče, ga moraš poslušati; pa je tako težko, tako težko je! ... Ne vem si poti. Kako neki pridem v St. Polten? In v ječo njegovo? Saj me ne bodo pustili k njemu. In kako naj se lotim? Kaj naj rečem človeku, ki sem ga izdala?

(Dalje prihodnjik)

\$19,900 WILLOWICK, O.

\$1,000 NAPLAČILA. 4 SPALNICE, možnost 5-te spalnice. V OPAZENI KABINETNI SOBI JE VGRAJENA PISALNA MIZA, veliko vgrajenih omar in shramb. Velika dnevna soba, od stene do stene beige preproga in zavese. Veliko okno, REKREACIJSKA SOBA, pritlikavska soba, polna klet. Svetla kuhinja. S keramičnimi ploščicami obita kopalnica, rožnate barve. Garaža. Na ograjenem vrtu eno češpljino in eno senčnato drevo. Naoknice. Vetrna okna in vrata. — Vprašajte za naša dva slovenska prodajalca, Frances Linnich ali Richard Kopore.

HOLDEN REALTY INC.
32417 Vine St. Willowick, O.
WH 4-1100

Naznanilo in Zahvala

V globoki žalosti, s potrjim srcem naznanjamo, da je za vedno zatisnila svoje mile oči naša nadvse ljubljena soproga, mama, stara mama, sestra

4. maja
1897

11. decembra
1965

Pepca Konchan

ROJENA PAVLIČ, 4. maja 1897, v Domžalah, Slovenija. Svoj rojstni kraj je zapustila stara komaj 17 let ter se podala v New York z veseljem, ker ji je bilo zagotovljeno, da bo lahko pela v cerkvi. Bog jo je obdaril z lepim glasom, zato ji je bilo petje najbolj pri srcu ter v največje razvedrilo. Želja ji je bila izpolnjena, ko je postala članica pevskega in dramatičnega društva "Domovina" ter slovenskega tamburškega kluba "Slovenka". Igrala je na bisernico in brač. Bila je zelo muzikalična, v zabavo je igrala tudi na klavir.

V New Yorku je živel od leta 1914 do decembra 1950. Od tam nas je usoda zanesla v Chicago, kjer je nadaljevala s petjem pri cerkvenem pevskem zboru fare sv. Stefana do zadnje moči. Srce ji je začelo pešati in po enomesečnem trpljenju v bolnici in deset dni doma ji je blago srce nehalo utripati. Bog jo je poklical k Sebi, da bo tam nadaljevala s petjem v čast božjo. Svojo blago dušo je izdihnila dne 11. decembra 1965 na domu, ki je bil za njo palača. Bila je članica Maternega društva fare sv. Stefana, društva sv. Stefan št. 1 K.S.K. Jednote, American Slovenian Radio Club in American Slovenian Social Club. Povsod je bila priljubljena ter s svojo ljubeznivostjo in prijaznim nasmehom prisvojila vsakogar. Bila je poštenega in veselega značaja, kar je javno pričal njen ljubezniv obraz.

Od doma je bilo njeno izmučeno telo prenešeno v Zefranov pogrebni zavod in od tam v farno cerkev sv. Stefana k slovesni peti sveti maši RHM zadušnici, katero je daroval g. župnik, pater Tomaž Hoge, OFM, ob asistenci patra Fortunata Zorman (urednik Ave Marije v Lemontu) in patra Jerome Sellak, župnika fare sv. Jurija v So. Chicagi. Obred v cerkvi in molitve na pokopališču nas je v bridki uri globoko tolažil.

Pri sveti maši je pel cerkveni pevski zbor pod vodstvom organista in peva patra Vendelina Spendov. Vsem se kar najpristrčneje zahvalujemo za milo petje pri sveti maši in na predvečer pogreba, ko so se pevci poslovlili od pokojne; članice ter ob krsti ganljivo peli žalostinke. Iz cerkve je bilo truplo pokojne prepeljano na pokopališče Resurrection in izročeno materi-zemlji v večni počitek.

Zelimo se iz dna src zahvaliti vsem duhovnikom, sorodnikom in prijateljem za obiske v njeni bolnici na domu

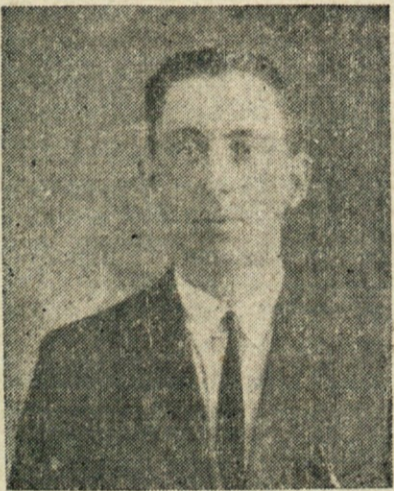
Tebi, predraga, zlata, nikdar pozabljena soproga, mama in stara mama, naj Ti bo lahka ameriška zemlja. Snivaj sladko spanje in počivaj v miru, saj

Sveti križ nam govori, da vidimo
zopet se nad zvezdami!

Zalujoči ostali:

Soprog: METOD
sin: FREDDIE,
snaha: PAULA, roj. LACIJAN
vnuki: FREDDIE, JR.,
PATRICE, RICHARD,
ROBERT in DIANE.

V New Yorku zapuša tri sestre in brata; v rojstnem kraju pa sestra in tri brate ter več sorodnikov.
Evergreen Park, Illinois, 10. januarja, 1966

V BLAG SPOMIN

OB TRETJI OBLETNICI, ODKAR JE V GOSPODU PREMINUL NAŠ LJUBI SOPROG, PREDOBRI OČE, STARI OČE IN TAST

LOUIS ARKO

Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 17. januarja 1963.

V miru božjem sladko snivaj, dragi, nepozabni nam, v Bogu rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj. Počij od hudih, težkih let, preblando atovo srce, ko zadnje trombe zadone, veseli snidemo se spet.

Zalujoči:

soproga ŠTEFI
sin LOUIS, hči STEFANIE,
snaha BETTY, zet JOE URBANIC,
VNUKINJE IN VNUKI.

Cleveland, O., 17. januarja 1966.